

Пам'яті інтернованих євреїв та концтабору „Ремонтного заводу залізниць ГДР м. Йена“

Недалеко від цього місця на початку 1940-х років стояли дев'ять залізничних вагонів, перебудованих під тимчасове житло (1). Тут мушили жити єврейські жителі м. Йена відповідно до розпорядження міського управління, поки їх не було депортовано у 1942/43 рр. Ніхто з них не пережив гетто та таборів у окупованій Східній Європі.

На протилежному боці дороги Ремонтний завод залізниць ГДР (RAW) з 1940 рр. побудував барачний табір, спочатку для волинсько-німецьких працівників. У 1942 р. відбулося заселення табору російськими примусовими працівниками. За розпорядженням Міністерства транспорту Німеччини восени 1944 р. Німецька залізниця почала розбудовуватися до одного з 140 зовнішніх таборів концентраційного табору Бухенвальд. З дозволу імперського намісника та відділу міського будівництва почали будуватися масивні бараки. Есесовці, паркан під напругою та сторожові вежі захищали зовнішній концентраційний табір (2), котрий добре проглядався пішоходами та жителями м. Йена. Понад 1.000 в'язнів повинні були займатися ремонтом вагонів у найближчому Ремонтному заводі залізниць ГДР (3), працюючи у 12-годинні зміни – тяжка примусова робота на війні, з військової точки зору давно програній. Майже половина полонених були вихідцями з Радянського союзу, чверть – з Польщі, близько 130 були французами. Двоє російських в'язнів були страчені під час проведення «лінійки» 6 січня 1945 після невдалої спроби втечі.

На початку квітня 1945 р. відбулося примусове виселення в'язнів. Численні в'язні пали жертвами на дорозі страждань із зовнішнього концентраційного табору Колдітц до сучасного Літомеріче через удари та постріли солдатів СС. Інші померли від виснаження.

Цю меморіальну дошку встановлено у 2014 р. Рішенням Міської Ради м. Йена